

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23Tos/97/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115010822
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3115010822.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Patrika Príbelského, PhD. na neverejnom zasadnutí konanom dňa 16. septembra 2015 prejednal sťažnosť odsúdeného

A. I.

nar. XX.XX.XXXX v I., trvale bytom B. E. K., F. XXX/XX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Dubnica nad Váhom,

ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín č. k. 2Pp/66/2015-14 zo dňa 30.07.2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

A.I I. vykonáva trest odňatia slobody uložený mu rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1T/20/2010 zo dňa 20.06.2014 pre zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák. vo výmere 5 rokov a 4 mesiace so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Koniec trestu pripadá na deň 10.05.2016.

Uznesením Okresného súdu Trenčín č. k. 2Pp/66/2015-14 zo dňa 30.07.2015 bol návrh odsúdeného o podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody podľa § 415 ods. 1 Tr. por. s poukazom na § 66 ods.1, 2 Tr. zák. zamietnutý. Proti tomuto uzneseniu hneď po jeho vyhlásení podal odsúdený sťažnosť. V písomných dôvodoch sťažnosti namietal, že Okresný súd Trenčín nemohol objektívne a spravodlivo rozhodnúť, pretože v hodnotení ÚVTOS sú mnohé rozpory, ktoré zvrátili objektívny pohľad súdu na jeho osobu. Hodnotenie bolo vypracované zámerne v jeho neprospech. Nie je pravda, že by pred výkonom trestu bol pracovne nezaradený, pretože pracoval vo firme C. v trvalom pracovnom pomere. Nie je pravdou ani, že by vo väzbe v llave neodborne zasahoval do elektroinštalácie, pretože vo väzbe v llave v roku 2011 nebol. Nie je pravdou aj to, že by v programe edukácie tento neplnil, pretože navštevuje druhý ročník trojročného štúdia v učebnom odbore záhradník na S. Z., pričom dosahuje dobré študijné výsledky. Rozporné je aj tvrdenie, že nevyužíva aktivity vo voľnom čase, pretože na druhej strane je v hodnotení uvedené, že do činnosti pre všeobecný rozvoj osobnosti sa zapája v rámci čistiach a upratovacích prác na izbe a v priestoroch ubytovne. Nie je pravdou, že by počas doby, kedy bol pracovne zaradený, neplnil pracovné výkony na požadovanej úrovni, pretože plnil nadnormy. A napokon nie je pravdou ani to, že by bol recidivista, ktorý bol opakovane vo výkone trestu. Po podmienčnom prepustení na slobodu sa chce zaradiť do spoločnosti, viesť riadny život otca, pretože počas výkonu trestu sa jemu a priateľke narodila dcéra, o ktorú sa chce plnohodnotne starať. Za jeho nápravu sa zaručila aj jeho matka tým, že ho materiálne finančne zabezpečí a hlavne

chce dokončiť školu, ktorú začal. Žiadal preto, aby krajský súd prehodnotil rozhodnutie súdu prvého stupňa a jeho návrhu na podmienené prepustenie vyhovel.

Keďže sťažnosť bola podaná včas a osobou oprávnenou, krajský súd v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré tomuto predchádzalo a dospel k záveru, že podaná sťažnosť nie je dôvodná.

Krajský súd po preskúmaní spisového materiálu dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa je zákonné a správne. V dôvodoch uznesenia sa súd podrobne zaoberal všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami, ktoré ho viedli k zamietajúcemu rozhodnutiu a tieto si aj krajský súd v celom rozsahu osvojil. Podľa § 66 ods. 1 Tr. zák., môže súd odsúdeného podmienené prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Podľa ods. 2 cit. ustanovenia, pri rozhodovaní o podmienenom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva. Z hodnotenia na odsúdeného, ktoré je podrobne uvedené v dôvodoch napadnutého uznesenia, ale najmä z jeho záveru vyplýva, že odsúdený nepreukazuje splnenie podmienok na podmienené prepustenia a ústav ho neodporúča podmienené prepustiť. V tomto smere súdy rozhodujúce o podmienenom prepustení odsúdeného musia vychádzať v prvom rade zo záverov hodnotenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, pretože iba osoby podieľajúce sa na prevýchove odsúdeného, môžu podať objektívny obraz o stupni jeho nápravy. Ani krajský súd nemá pochybnosti o objektivite spracovaného posudku na odsúdeného a nemohol prisvedčiť jeho tvrdeniu, že posudok je vypracovaný úmyselne v jeho neprospech. Krajský súd sa stotožnil aj so záverom posudku, že riziko sociálneho zlyhania u odsúdeného je vysoké. K veci je totiž potrebné uviesť, že tvrdenie odsúdeného, že doposiaľ nebol vo výkone trestu odňatia slobody, nie je pravdivé. Odhliadnuc od hodnotenia, ktoré odsúdený namieta, že je neobjektívne, krajský súd považuje za potrebné uviesť, že na jeho osobu už bolo pôsobené podmieneným trestom odňatia slobody, v ktorom sa neosvedčil, bol mu nariadený výkon trestu odňatia slobody a následne bol A. I. ešte 9-krát súdne trestaný. Krajský súd, tak ako súd prvého stupňa, vzhľadom na uvedené skutočnosti týkajúce sa osoby odsúdeného, má pochybnosti o tom, že by náprava odsúdeného a naplnenie účelu trestu, tak ako to vyžaduje Trestný zákon, mohli byť dovŕšené aj jeho prípadným podmieneným prepustením na slobodu.

Z uvedených dôvodov sa preto krajský súd stotožnil s výrokom napadnutého uznesenia súdu prvého stupňa, ktorým bol návrh odsúdeného na podmienené prepustenie zamietnutý a jeho závery uvedené v jeho odôvodnení si v celom rozsahu osvojil a s týmito sa stotožnil. Sťažnosť odsúdeného preto nepovažoval za dôvodnú a túto podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon sťažnosť nepripúšťa.